

Apellandi nõuded

— esimese võimalusena:

- tühistada ELTL artikli 256 ja protokoll nr 3 Euroopa Liidu Kohtu põhikirja kohta artikli 56 alusel täielikult Üldkohtu 17. mai 2011. aasta otsus kohtuasjas T-299/08: *Elf Aquitaine vs. komisjon*;
- rahuldada Üldkohtule esimese astmes apellandi esitatud nõuded;
- selle tulemusel tühistada komisjoni 11. juuni 2008. aasta otsuse K(2008) 2626 (lõplik) EÜ asutamislepingu artiklis 81 ja EMP lepingu artiklis 53 sätestatud menetluse kohta (juhtum COMP/38.695 — Naatriumkloraat) artikli 1 punkt f, artikli 2 punktid c ja e ning artiklid 3 ja 4;
- **teise võimalusena** ELTL artikli 261 alusel muuta vastavalt oma täielikule pädevusele komisjoni 11. juuni 2008. aasta otsuse K(2008) 2626 (lõplik) EÜ asutamislepingu artiklis 81 ja EMP lepingu artiklis 53 sätestatud menetluse kohta (juhtum COMP/38.695 — Naatriumkloraat) artikli 2 punktiga c solidaarselt Arkema SA-le ja Elf Aquitaine'ile määratud trahvi summas 22 700 000 eurot ning sama otsuse artikli 2 punktiga e ainult Elf Aquitaine'ile määratud trahvi summas 15 890 000 eurot, kuna Üldkohtu 17. mai 2011. aasta otsus kohtuasjas T-299/08 on puudulik põhjenduste ja kaalutluste osas, nagu on märgitud käesoleva apellatsioonkaebuse kuues väites;
- **igal juhul** mõista Euroopa Komisjonilt välja kõik kohtukulud, sealhulgas need, mille Elf Aquitaine on kandnud Üldkohtus.

Väited ja peamised argumendid

Oma apellatsioonkaebuse toetuseks esitab apellant esimese võimalusena kuus väidet ning teise võimalusena ühe väite.

Esimeses väites leiab Elf Aquitaine SA, et Üldkohus on rikkunud EL lepingu artiklit 5, kuna kohus kinnitas komisjoni poolt käesolevas asjas kohaldatud ning ettevõtja mõistega ELTL artikli 101 tähenduses põhjendatud emaettevõtjate automaatse vastutuse põhimõtet. Selline lähenemine on kokkusobimatu või vähemalt ebaproportsionaalne nii pädevuse andmise ja subsidiaarsuse põhimõttega (esimene osa) kui ka proportsionaalsuse põhimõttega (teine osa).

Teises väites on apellant arvamisel, et Üldkohus on ilmselt valesti tõlgendanud siseriiklikku õigust ning ettevõtja mõistet, kuna kohus andis nimelt juriidilise isiku autonoomia põhimõttele õiguslikult ebatäpse tähenduse.

Kolmandas väites leiab apellant sisuliselt, et Üldkohus keeldus tahtlikult konkurentsioiguslike karistuste kriminaalõiguslikust laadist ja EL põhiõiguste hartast tulenevatest uutest kohustustest järelduste tegemisest. Üldkohus kohaldas nimelt kuritarvitavalt ja valesti ettevõtja mõistet liidu õiguses, jättes tähelepanuta õigusliku autonoomia eelduse, millel siseriiklik ühinguõigus põhineb, ning jättes arvesse võtmata konkurentsioiguslike karistuste kriminaalõigusliku laadi. Lisaks väidab apellant, et Üldkohus oleks omal algatusel pidanud tõstatama küsimuse komisjoni haldusmenetluse praeguse süsteemi õigusvastasuse kohta.

Neljandas väites kinnitab apellant, et rikutud on kaitseõigusi, kuna valesti on tõlgendatud õigluse ja protsessuaalse võrdsuse põhimõtet. Üldkohus kiitis nimelt heaks, et komisjon kasutas *probatio diabolica*'t, ning otsustas valesti, et tütarettevõtja sõltumatust tuleb hinnata üldiselt tema kapitaliseoste alusel emaettevõtjaga, kuigi seda tuleks siiski hinnata tegevuse alusel konkreetsel turul.

Viiendas väites leiab apellant, et rikutud on põhjendamiskohustust, kuna Üldkohus on lühidalt tuvastanud, et komisjon lükkas tagasi tema argumendid, ilma et kohus oleks komisjoni argumente kuidagi analüüsinud (esimene osa). Lisaks heidab Elf Aquitaine Üldkohtule ette, et põhjendamata on jäetud süükspanemise eeldus (teine osa) ning ebapiisavalt on põhjendatud apellandile isiklikult määratud trahvi (kolmas osa).

Kuuenda väitega esitab apellant isikliku trahvi õigusvastasuse vastuväite, kuna valesti on kohaldatud suuniseid trahvide arvutamise kohta (esimene osa), isikliku trahvi määramiseks on loodud vale õiguslik alus (teine osa) ning omavahel on loogilises vastuolus üheainsa ettevõtja mõistele tuginev vaidlustatud kohtuotsuse põhjendus ning isikliku trahvi määramine (kolmas osa).

Seitsmendas väites, mis on esitatud teise võimalusena, leiab apellant, et talle hoiatuseesmärgil isiklikult määratud trahvi summa on ebaproportsionaalne ning seetõttu on trahvisumma muutmine põhjendatud.

5. augustil 2011 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Luksemburgi Suurhertsogiriik

(Kohtuasi C-412/11)

(2011/C 298/29)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: J.-P. Keppenne ja H. Støvlbæk)

Kostja: Luksemburgi Suurhertsogiriik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna esimese raudteepaketi rakendamiseks võetud meetmed ei ole piisavad, siis on Luksemburgi Suurhertsogiriik rikkunud kohustusi, mis tulenevad muudetud direktiivi 91/440/EMÜ⁽¹⁾ artikli 6 lõikest 3 ja II lisast ning direktiivi 2001/14/EÜ⁽²⁾ artikli 14 lõikest 2;

— mõista kohtukulud välja Luksemburgi Suurhertsogiriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon vaidlustab asjaspepuutuvad siseriiklikud õigusnormid selles osas, millega nähakse ette, et kui liiklus on häiritud, tegeleb liinide eraldamisega Luksemburgi riiklik raudtee-ettevõtte (CFL), mitte aga sõltumatu organ. CFL võtab seega osa olulisimate ülesannete täitmisest, nii et teistele ettevõtjatele ei ole tagatud õiglast ja mittediskrimineerivat juurdepääsu infrastruktuurile.

Vastuseks Luksemburgi ametiasutuste esitatud vastuväidetele märgib komisjon esiteks, et Luksemburgi ametiasutuste selgitus, et liiklushäirete korral liinide ümberjaotamist ei toimu, on ebatäpne. Kui ei saa enam järgida sõiduplaani, laseb CFL läbi hilinemisega sõitvad rongid, mis tähendab liinide ümberjaotamist. Teiseks vaidlustab komisjon argumendid, mille kohaselt direktiivi 2001/12/EÜ artikkel 29 on *lex specialis*, mis teeb erandi üldreeglisest ja võimaldab põhjendada, miks liiklushäirete korral tegeleb liinide eraldamisega CFL.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2001. aasta direktiiv 2001/12/EÜ, millega muudetakse nõukogu direktiivi 91/440/EMÜ ühenduse raudteede arendamise kohta (EÜT L 75, lk 1; ELT eriväljaanne 07/05, lk 376).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2001. aasta direktiiv 2001/14/EÜ raudteeinfrastruktuuri läbilaskevõimsuse jaotamise, raudteeinfrastruktuuri kasutustasude kehtestamise ja ohutustunnistuste andmise kohta (EÜT L 75, lk 29; ELT eriväljaanne 07/05, lk 404).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Polimeles Protodikeio Athinon (Kreeka) 8. augustil 2011 — Daiichi Sankyo Co. Ltd, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH versus DEMO, Anonimos Biomixaniki kai Emporiki Etairia Farmakon

(Kohtuasi C-414/11)

(2011/C 298/30)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Polimeles Protodikeio Athinon

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Daiichi Sankyo Co. Ltd, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH

Kostja: DEMO, Anonimos Biomixaniki kai Emporiki Etairia Farmakon

Eelotsuse küsimused

1. Kas TRIPS-lepingu patendikaitse ulatust määratlev artikkel 27 kuulub valdkonda, kus pädevus jääb põhimõtteliselt liikmesriikidele, ning kui vastus on jaatav, kas liikmesriikidel on õigus selle sätte vahetus õigusmõju tunnustada ning kas liikmesriigi kohus võib seda sätet oma riigi õiguses ette nähtud tingimustel vahetult kohaldada?
2. Kas TRIPS-lepingu artikli 27 kohaselt on keemia- ja farmaatsiatooted patentitavad, kui need vastavad patendi saamise tingimustele, ning kui vastus on jaatav, millisel tasemel neid kaitstakse?
3. Kas patendid, mis kuuluvad 1973. aasta Müncheni konventsiooni artikli 167 lõikes 2 nimetatud reservatsioonide kohaldamisalasse ning on antud enne 7. veebruari 1992, st enne TRIPS-lepingu jõustumist, ning mis puudutavad farmaatsiatoodetes seisnevat leiutist, kaitstes nimetatud reservatsioonide tõttu ainult nende valmistamise meetodit, saavad TRIPS-lepingu artiklite 27 ja 70 kohaselt kaitse, mis on TRIPS-lepingus ette nähtud kõigile patentidele, ning kui vastus on jaatav, siis milline ulatus on sellel kaitsel ja mis on selle ese, st kas pärast nimetatud lepingu jõustumist kaitstakse ka farmaatsiatooteid endid või kehtib kaitse endiselt ainult nende valmistamise meetodile või tuleb patente kohelda erinevalt, olenevalt patenditaotluse sisust, st olenevalt sellest, kas leiutise ja sellega seotud ootuste kirjeldusest selgub, et taotluse eesmärk oli *ab initio* saada kaitse tootele, valmistamismeetodile või mõlemale?

Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi 8. augustil 2011 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 24. mai 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas T-115/10: Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-416/11 P)

(2011/C 298/31)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (esindajad: S. Ossowski, QC D. Wyatt, barrister V. Wakefield)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Hageja palub Euroopa Kohtul:

— tühistada Üldkohtu otsus;

— tunnistada Ühendkuningriigi tühistamishagi vastuvõetavaks ning saata kohtuasi sisuliseks läbivaatamiseks Üldkohtule tagasi;